

כל הזכויות שמורות

● **צפוי לחץ ערבי מחודש על פרס, שתמצאם את קשריה עם ישראל.** הפעם תשמש עיראק גורם ראשי בלחץ זה, תוך הבהרה שקשרי המסחר בין ישראל לפרס עלולים לשבש את יחסי השכנות התקינים

בין פרס לשכנתה הצפונית. הגורם הישיר: קאהיר, שיחיה עש סהראן נותקו על רקע דומה.

● **מסתמנת תזווה בהרכב הממשלה, לאור מצב בריאותה הרעוע של גולדה מאיר.** אם אומנם לא תוכל שרת החוץ להמשיך ולמלא את תפקידה, אחרי שיתורה מבית החולים, יציע לה דוד בן-גוריון תפקיד חדש: סגן ראש הממשלה. יהיה זה בעיקרו תפקיד של כבוד, אשר לא יכרוך

אחריו עבודה מאומצת — או נטילת סמכויות של ממש. במיקרה זה יקבל אבא אבן — כשלב ביניים — את משרד החוץ, לאחר שיוצאו ממנה מחלקות מסוימות. סגנו של אבן, עמי אסף, יתמנה כשר החינוך.

● **ייעשה גם נסיון להרחיב את הקואליציה.** מפא"י תפנה רשמית למפ"ם, שתצטרף לממשלה. צעד זה מכוון להכשיר את הקרקע לשיחות איחוד של שלוש מפלגות הפועלים. הסיכויים: בינוניים. לעומת זאת, טובים הסיכויים לאיחוד מפא"י-אחדות העבודה.

● **נישקלת ברצינות האפשרות לברית כל פיקוח על מטי בע חוץ.** הדבר נתון עתה להכרעתו של שר האוצר, הנוטה עקרונית לבטל את הפיקוח. מאז ייצוב מחיר הלידה הישראלית ואיחוד שער החליפין, ל"אחר הפיחות, נצטברו עודפים גדולים של מטבע זר בקופת המדינה, ויועציו של השר אינם חוששים מפני החלשת הל"י.

● **יחריף הסיכסוך בין לוי אשכול ומשה דיין, על רקע המדיניות החקלאית.** אשכול, שי הירבה להתלונן באחרונה על הוצאות הייצור הגבוהות בחקלאות, ינסה להעיביר החלטה בממשלה, לפיה לא תשולם שום סובסידיה לשום תוצרת חקלאית. תגובה אפשרית מצד דיין: בין השאר, חיסול ענפי חקלאות נתמכים מסוימים במרכז הארץ, כגון ענף הלול, והפניית הפגעים ישר לשר האוצר.

● **אין זה מן הנמנע, שאחד מעוזריו האישיים המקורבים ביותר של ח"כ שלמה לוריא, המנהל מוסד חינוכי, יפרוש מתפקידו ויקדיש את עצמו לעיסקות קרקע.** בחוגים המקורבים לאגודת ישראל קיימת פעילות ענפה ביפורמציה פנימית לצרכי רכישת קרקעות.

● **יצחק רפאל ייעדר מן הארץ כמשך כל התקופה בה יתברר משפטו של יהודה שפיגל.** סגן שר הבריאות, אשר שפיגל הטיח לפניו שידע על כל עיסקת השוחד, הסדיר לעצמו נסיעה רשמית לחוץ לארץ, יחדיו רק לאחר המשפט. בצורה זו ביקש להבטיח כי לא יקרא כעד ולא ידרש לגיב על גילויים בבית המשפט. גם שר הפנים, חיים משה שפירא, לא יופיע כעד במשפט זה, אם כי שפיגל יגדל את כל האחריות למעשיו על הנגהת המפלגה הדתית לאומית. תוך כדי כך יתגלו פרטים סנסציוניים על שיטות הפעולה של המפלגה והדרך בה היא מממנת את עצמה.

● **צפויים קשיים די רציניים לקראת הצגתו בישראל של סרטיהענק — עטור פרסי ה"אוסקר" — "לורנס איש ערב", המתאר את מרד הערבים בשלטון התורכי העות'מאני.** קשיים אלה יועמדו לאו דווקא מצד גורמים ישראליים, אשר יצדקו הסרט סם שפיגל שיכנעם כי אין בסרטו תעמולה אנטי-ציונית, אלא מצד ממשלת תורכיה, שתפעיל כנראה לחץ למניעת הצגת הסרט או קיצוץ קטעים מסוימים בו. התורכים, שאסרו את הקרנת הסרט בארצם, ינצלו את היחסים הידיוניים השוררים כיום בינם לבין ישראל, להפעלת הסעיף בתקנות המועצה לביקורת סרטים, הקובע איסור הצגת סרטים הפגעים במדינה יידידותית.

החשובים ביותר, החשובים מאוד, והחשובים בים סתם.

● **מה יגיד אבא חושי? העבודה התינהלה, פחות או יותר, לפי הכללים ש"הורכבו מלמעלה. ואו הגיעו לשמו של מרדכי נמיר.**

השאלה שהודקה בכל אימתה לפני עורכי הרשימה, היתה: "איפה למקם אותו?" ההגיון הישר אומר, כי ראש עיריית תל-אביב חייב להימצא, כמו ראש עיריית חיפה, ברשימה ב', הכוללת אישים מדרגת חשיבות גבוהה. אבל נמיר, מלבד היותו ראש-עיר, משתייך גם למעמד השרים, ה"גבוה יותר, באשר הוא שימש, במשך שנים רבות, כשר-העבודה.

חוץ מזה, נמנה נמיר על צמרת מפא"י, משחק תפקיד קובע למדי במאבקים הפנימיים במפלגה, בהיותו אחד מעמודי התווך של הקבוצה ההסתדרותית. מעמדו המפלגתי הוא סמוך לגולדה, אשכול וספיר. אם כן, מן הראוי היה שיימצא ברשימה

גוריון במקום חופשתו. הוא מסר לו את תגובת הגרמנים על מסע "האיש הקטן", הביע את הערכתו כי מסע זה עלול לגרום נזק חמור לישראל, בשטחיסיוע חינוניים. כעבור יומיים נקרא "האיש הקטן" ל"טבריה, שם הודיעו בן-גוריון כי עליו להפסיק את המסע.

ראש הממשלה דרש ממנו גלגות את ה"מקורות, שעליהם הסתמך בקביעתו כי ה"גרמנים במצרים מייצרים גאזים ונשק באקטורילוגי. הממונה, אשר עד כה ציית ב"נאמנות עיוורת לבן-גוריון, ראה ברשימה זו הבעת אי-אמון. מה עוד, שעד כה לא פיקפק בן-גוריון מעולם ב"דו"ח"ים שהוא מסר לו, לא דרש לבדוק את מהימנות מקורותיו.

באותה שיחה עמד הממונה בעקשנות על דעתו, כי המסע היה מוצדק. אך משראה, שבן-גוריון אינו מוכן להיטות מן ההחלטה שקיבל בהשראת פרס — חזר ברוגזה לתל-אביב, שיגר מכתב-התפטרות למקום מושבו של ביגיי בטבריה.

השבוע, בשיחה עם פעילי איחוד הקבור צות והקיבוצים, חזר והדגיש, כי הזעקה נגד גרמניה היתה מוצדקת. המסע הופסק, לדבריו, לא בשל שיקולים מדיניים או בטחוניים, כי אם מתוך כניעה לקבוצת לחץ, שבראשה עומד סגן שר-הבטחון שמ"עון פרס.

● **באיזו סמכות? בייכוח שהתפתח לו-אחר שיחה זו, התחלקו הדעות לשני מות. נות. היו כאלה שציידו בבן-גוריון ופרס, הפיצו את הדעה שהערכת הממונה היתה חסרת-יסוד. אחרים טענו לעומתם, כי "ה"איש הקטן" נפל קורבן לקבוצה של שמעון פרס, אשר ניצל את מחאות הגרמנים כדי להבהיל את בן-גוריון ולחסל את הממונה העיוני לו.**

אולם בכל החיכוח, לא חלק איש על צד אחד של הפרשה: כיצד יכול ראש שירותי המודיעין של המדינה לצאת רשמית לפעולה מדינית טהורה, שכללה גיוס הכנסת וה"עיתונות? בתוקף איזו סמכות יכול פקיד עלום-שם להתעלות מעל כל הדפוסים והכל-לים של חברה דמוקרטית, כדי לכנס עור-כ"עיתונים ולהשפיע על דעת-הקהל באמי-צעות כתביו?

● **הקץ למחתרת.** ויכוח זה שימש רקע לשיבת ועדת השרים לענייני בטחון, או תה הואיל בבן-גוריון לכנס סוף-סוף ה"שבוע. בשיבתה הראשונה הספיקה רק ל"היכנס לחלק זעיר מן הפרשה; לפניה עוד ההחלטה הגורלית: מי יהיה הממונה החדש על שרותי הבטחון?

גם השבוע לא העלה דויד בן-גוריון שום הצעה, ועל כן לא יכלו השרים לנקוט עמדה כלשהי. אך מצב זה לא מנע מערכת של סמועיות, בה הוצלו שמותיים של מועמדים שונים.

בראש המועמדים האפשריים המשיך לצ"עוד ממלא-מקומו של "האיש הקטן". מקורו בי בן-גוריון ניסו להסביר, שעם כל היותו מקורב לשמעון פרס, לא יוכלו זקני מפא"י לפסול אותו.

מועמד אפשרי אחר מקורב לשמעון פרס. קשה היה לדעת, אם אומנם הוע"לה שמו ברצינות, או אם רק כדי לאפי-שר ליריבו של פרס להתנגד לו בתרתי-פות ולהשיג את הסרת מועמדותו. ואו, אחרי שיצליחו להסיר את מועמדותו של איש-פרס כה מובהק, ייתכן כי יהיו מוכ"נים להסכים לאיש-פרס אחר. שהרי לא יוכלו להתנגד בשיטתיות לכל מועמד שי יוצע עלידי בן-גוריון.

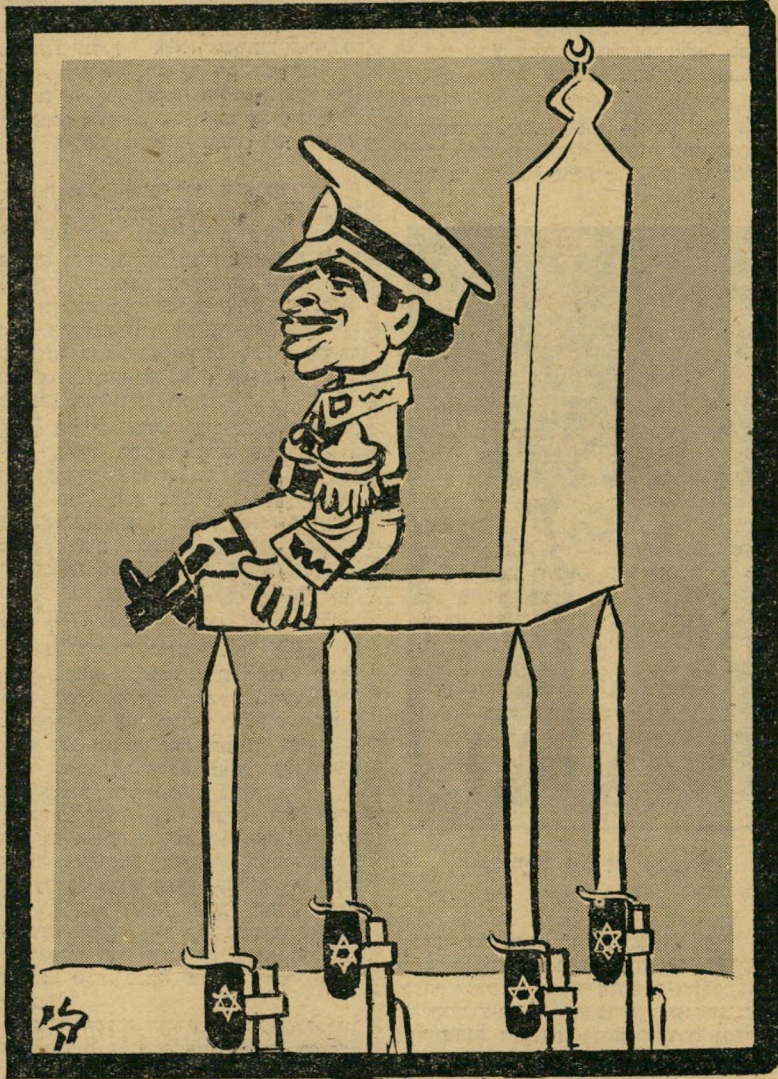
מכל מקום, דבר אחד נראה כמתקבל על הדעת: הממונה הבא לא יהיה עלום-שם. הוא לא יעבור מן המחתרת אל תפ"קידו, אלא מאחד השלבים הגבוהים והמא-רים של סולם המנגנון, אל תפקיד שיצא אף הוא מן המחשף. על כן קיימים סי"כויים, שסוף-סוף יסכים בן-גוריון לתביעה, כי שמו ודגותו של הממונה על שרותי ה"בטחון יפורסמו רשמית, ותהיה לו כתובת של אשליה יכול כל אורח לפנות.

המישטר

מקים באעמד

חיבור מגילת-היוחסין הישראלית — רשימת אלפיים אורחיהעידית של המדינה, אשר הוכנה עבור הלחית הנשא המנוח (העולם הזה 1338), דרשה עבודת-נפילים. אך עיקר הבעיות התעוררו כשהחלו ב"חלוקת-המישנה, לקבוצות א/י, ב/י, רג/י, של

* שהועלתה, בראש וראשונה, לא פעם, על-ידי העולם הזה.

"הצבא נשאר נאמן למלך!"

א. אבל מה יגיד על זה אבא חושי? מדוע צריך ראש עיריית תל-אביב להימצא ברשימה א' של "ההי סוסיטי" הישראלית, ואילו ראש עיריית חיפה ברשימה ב'? ואם יעבירו לרשימה א' גם את ראש עיריית חיפה, מה יגידו האחרים? ומה יגידו, למשל, נשיא האוניברסיטה העברית, או חברי כנסת, שימצאו עצמם ברשימה ב', הנמוכה יותר?

למען שלום-הבית מן הראוי היה לשים את ראש עיריית תל-אביב ברשימה ב', אך מעשה כזה היה מתפרש כהורדה אישית בדרגה של מרדכי נמיר. הדבר היה עלול לגרום אחריו תגובות חמורות במפלגתו, והשגות בדבר עירייתו שיחיי המישקל בין צעירי מפא"י וזקניה.

בקיצור — מה לעשות עם נמיר? הפיתרון הגאוני ביותר היה, כרגיל, גם הפשוט ביותר. ראש עיריית תל-אביב לא נכלל ב"רשימה. לא ב"א, לא ב"ב, ולא ב"ג. נשלחה אליו הזמנה בלבד, אשר אפשרת לו לתפוס מקום בין העילית שבעילית, ולפי סוד בהלויה מיד מאחורי בן-גוריון.

מרשימת מלווי הנשיא נעדר אומנם ראש-העירייה של הגולדה בערי הארץ — אך מסא"י ניצלה מסיבוכים.